

A bibliában foglalt világi szerelmi költészet gyönyörű darabjai, a magyar biblia-fordításban az Énekek Éneke címet kapta.

A kitartó, szakmailag rendkívül igényes egy éves felkészülés az együttesnek meghozta az elismerést, a sikert. A fiatal zeneakadémisták profi módon énekeltek egymásnak, egymásért, értünk/nekünk, „angyali” tisztasággal, finoman kimunkált harmóniákkal, lelkünk gyönyörűségére, épülésére.

Az est emelkedett hangulatához páratlan érzékenységgel simult Adorjáni Zoltán lelkipásztor, teológiai előadótanár költőien megfogalmazott írása, Gondolatok Palestrina Énekek Éneke című művéhez.

Kulcsár Gabriella

* * *

Híres szentmiklósiak

(A Gyergyószentmiklós monográfiája c. könyv Városunk kiemelkedő személyiségei fejezetéből - Rokaly József összeállítása - Státus Könyvkiadó, Csíkszereda, 2001) 2. rész

Görög Joachim

(Szamosújvár, 1862. február 23. - Gyergyószentmiklós, 1928. február 6.)

Örmény katolikus, püspöki biztos, parlamenti képviselő, majd szenátor. 1886-ban szentelték pappá. Tevékenysége idején (1886-1928) a gyergyószentmiklósi örmény hitközség virágkorát élte. Elragadó szónoki képessége, nagy tudása, sokoldalúsága, ragyogó karaktere, mindenkor csillogó egészséges humora Görög Joachim nevét kedves fogalomná tette nemcsak városunkban, megyénkben, de még Erdély határain kívül is. Képesített tanár is volt. Tanított a Fogarassy leány polgáriban, később a fiú polgáriban is. 1896-tól szentszéki tanácsos, 1908-tól a Zárda igazgatója, melyet kiépít és leányinternátussal kibővíti. 1918-tól kanonok és Gróf Majláth püspök a legkényesebb dolgok elintézésével bízta meg (iskola- és plébánia ügyek stb.). 1922-ben a Magyar Párt képviselővé, majd 1923-ban szenátorrá választotta. 1922-től az örménység püspöki biztosa, de erőssége az egész magyar társadalomnak is. 1899-ben renováltatta a templomot, orgonával látta el, rendezte a temetőt.

Dr. Csiby Andor

(Gyergyóditró, 1884. február 4. - Csíkszereda; 1960. október 29.)

Szerkesztő, újságíró. A középiskolát Erzsébetvároson, jogi tanulmányait Kolozsváron végezte. 1910-től ügyvéd, 1914-től városi tanácsos Gyergyószentmiklóson. A Csíki Lapok, Gyergyó, Keleti Újság, Székely Szó munkatársa, a Gyergyói Lapok szerkesztője (1934-36). Az 1952-ben alapított Gyergyói múzeum első vezetője (1952-54). Főbb honismereti és helytörténeti munkái: Gyilkostó (1937), Borszék monográfiája (1937), Gyergyótekerőpataki „Súgó” Cseppkőbarlang leírása (1938), A székely közbirtokossági vagyonok...

* * *

Vasárnapi újság

1859. mártius 20. (12. Szám)

Erzsébet-város. (Erdélyben.)

Erzsébetvárosi plébánia.

Erzsébet-város vagy Ebesfalva, egyike azon városainknak, melyeket a velünk szívben és vérben rokon örmények laknak - fekszik a régi Küküllő-megyében, a Segesvár és Medgyes közti útvonal közepén, a Nagy-Küküllő jobb partján; 2000 lakossal, kik örmények, oláhok, magyarok és szászok; vallásukra nézve örmény katolikusok (kik hitczikkeikben megegyeznek a római katolikusokkal, s a róm. kath. püspök megyéjébe is tartoznak, de a sz. misemondásban némely kis szertartások különségén kívül, nevezetesen abban térnek el a római egyháztól, hogy istentiszteletüket, a misét is beleértve, anyanyelvükön mondják el, az egyházi beszédek azonban magyarul is tartatnak); azonkívül róm. katolikusok, egyesült és nemegyesült görögök, reformátusok, lutheránusok. E kis városnak nyolcz temploma van, melyek elég szépek; különösen piaczi nagy temploma olly szép és nagyszerű épület, melly egész Erdélyben párját keresi; azonkívül még nevezetes az itt lévő „Mechitár szerzetbeliek” temploma, melly tisztán örmény és keleties szerzet levén, szertartásaiban meg inkább eltér a római egyháztól. - Átalában templomaik ékszerekben és

ruhákban rendkívül gazdagok; az oltárképek közt két feltűnőt láttam; egyik sz. Annát mutatja férjével és leányával, a piaczi templomban, - a másik sz. Ilona képe a mechtároknál; valódi remekművek; szerzőik ismeretlenek.

E kis város hajdan mind azon szabadalmakkal élt, mikkel régi fejedelmeink hú alattvalóikat elláthaták. - Az udvarias levéltárnok úr múltban gyökerező büszkeséggel mutogató a város pompás okleveleit, mellyek jogaikról és szabadalmaikról szólanak. - Az első Apafi Mihály fejedelemtől van egy, melly 1696. febr. 7-ikén kelt a fogarasi várban, tiszta magyar nyelven; kaligrafiája kissé különös a jelenkor gyermeke előtt. E levélben elismertetik az örmény atyafiak testületisége és azon időbeli engedélyek és korlátozások adatnak tudtokra.

A második oklevél 1733. aug. 11-én kelt, s ebben Károly császár mezővárossá (oppidum privilegium) teszi Ebesfalvát. - 1758. aug. 31. donatiót kap a város jószágaira s ugyan ezen év nov. 8-án újabb jogokat. - 1786. dec. 27-én József megerősíti Mária-Terézia adományait. 1837. aug. 15-én Ferdinánd király szabad királyi várossá emeli; 1843 gymnasium állítására ad engedélyt.

Átalában a város múltjából látszik, hogy a derék ősök mindent megtevének arra, hogy városuk diszét és tekintélyét neveljék. Ott a gazdag uradalom, mit a fiscustól saját pénzükön vettek meg, itt a szép és díszes templomok; jól ellátott papok és tanítók, - mind ezek arra mutatnak, hogy az elődök mind szellemi, mind anyagi tekintetben megtevék mind azt, a mit lehet; s midőn ezeket látjuk, önkint kérdezzük, hogy: Hát a jelenkor mit tesz? vajjon a jelen nemzedékről mit fognak mondani az utódok? mit felmutatni?

...

A várost, a közelebbi múlt sokat rongálta, úgy hogy a derék polgárok közléte csaknem egészen kihalt; de reméljük, hogy azon polgárok, kiknek még az ország asztalánál is helyük volt, nem fognak megfeledkezni a jelen kor igényeiről. Most, midőn a civilizatio félreutasíthatlan karja, a vasút majdnem kapunkig hozza a mivelt világot, most nem szabad tétlenségben maradni, hogy elmaradottságunk szálnalmat ébreszsen, s járatlanságunk zsebét töltse az ügyesebb kalmárnak.

Olly helyen, hol mint Erzsébetvárosban is - dicséretére legyen mondva - nagy tiszteletben részesül a papság és tanítói kar, ennek fontos kötelessége, kezébe ragadni a haladás zászlóját. - Mindent eszközölhet a tiszteletben álló papság s úgy tudjuk, hogy jelenleg épen olly kezekben van e hatalom, mellyek arra minden tekintetben méltók.

A város éghajlata szelid, jó bort és jó buzát terem határa, gazdászattal azonban inkább csak oláh és szász lakosai foglalkoznak; az örmények csak újabb időben kezdenek hozzá; nekik főéletmódjuk a kereskedés.

Nevezetes még a városban az, hogy itt áll a maga épségében az utolsó erdélyi fejedelemnek, Apafinak lakháza; nem mondhatni, kastélya, mert a lakházon kívüli részek elpusztultak vagy átalakultak; most a tanács és más hivatalok helye, szomorú tekintetű, kevés gondot fordítanak tisztán tartására; pedig e hely megérdemlené, hogy több kegyelettel legyenek iránta. - D. F.

(Szerkesztői megjegyzés: Eredeti szövegátvétel)

* * *

Áprilisban a nemzetközi könyvvásáron találtam (I.S.)

FŰSZERÍZELÍTŐ

Pallas-Akadémia Könyvkiadó Csíkszereda 2002.

Dióhéjban sorozat 4. könyvecskéje

Sorozatszerkesztő: Kozma Mária

Összeállította Kozma Mária és Bagoly Irén

Részlet a könyvből:

„FŰSZERÍZELÍTŐ

Fűszernek azokat a többségükben növényi vagy ásványi (pl. a só) eredetű termékeket nevezzük, amelyeket ételünk ízesítésére, illatosítására vagy esetleg tartósítására használunk. A fűszerekre nagy szükség van a táplálkozásban, mivel azok ízükkkel, illatukkal és színükkel nemcsak élvezetesebbé, változatosabbá teszik az alapélelmiszereket, hanem - sok esetben - megkönnyítik azok emészthetőségét, étvágygerjesztővé varázsolják az egyébként közömbös ízű vagy küllemű, a gyakori fogyasztással olykor éppen unalmasá vált húst, körítést, salátát stb.